

Krzysztof Tchórzewski

**Posel na Sejm RP, Przewodniczący Sejmowej Podkomisji Gospodarki Morskiej,
Wiceminister Gospodarki (2007)**

Dywersyfikacja dostaw gazu i ropy oraz rola węgla w energetyce Polski

Zwiększająca się współpraca międzynarodowa i globalizacja przedsięwzięć gospodarczych zbiega się ze wzrostem rywalizacji między państwami. Chodzi tu o zapewnienie lepszych warunków prowadzenia działalności gospodarczej, a przez to przyciągnięcie inwestycji lub powstrzymanie relokacji miejsc pracy. Jest kilka obszarów odgrywających znaczącą rolę w tym procesie, a wśród nich, szczególnie w świetle zamieszania na światowych giełdach, na pierwszy plan wysuwają się zagadnienia związane z energetyką.

W rywalizacji międzypaństwowej, podobnie jak w innych procesach gospodarczych, istotne jest skorzystanie z posiadanych przewag i umiejętne zabezpieczenie się przed konsekwencjami słabych punktów. Niewątpliwym słabym punktem polskiej energetyki jest silne uzależnienie od jednego źródła dostaw. Niewątpliwą przewagą jest natomiast posiadanie krajowych źródeł węgla, jednak przewaga ta jest tylko częściowo wykorzystana i aby ją w pełni zdyskontować niezbędne jest podjęcie energicznych działań. Koncentracja na lepszym wykorzystaniu zasobów polskiego węgla jest więc logiczną, racjonalną również w kontekście strategii gospodarczych, reakcją na kolejną odsłonę światowego kryzysu energetycznego. Działania w sektorze energetycznym muszą jednak być starannie zrównoważone, co oznacza także konieczność różnicowania dostaw paliw płynnych i gazowych, budowę zbiorników itd. Konieczne jest też intensywne rozwijanie źródeł odnawialnych, szczególnie biopaliw drugiej generacji, i w rozproszonych małych elektrowniach wodnych, bo i ten obszar jest miejscem międzypaństwowej rywalizacji.

Warunkiem koniecznym dla zapewnienia bezpieczeństwa energetycznego Polski w obszarze dostaw nośników energii jest osiągnięcie stopnia dywersyfikacji dostaw surowców właściwego dla takich państw jak Niemcy, Francja czy Hiszpania. W przypadku wymienionych państw udział jednego dostawcy oraz udział jednej trasy w dostawach ogółem nie przekracza 30-40 %. Tak, więc sytuacja, w której ponad 90% importu gazu ziemnego i ropy naftowej do Polski realizowana jest z jednego kierunku stanowi realne zagrożenie dla bezpieczeństwa energetycznego Rzeczypospolitej.

Szczegółowe plany działań, które zapewnią bezpieczeństwo energetyczne RP, został przyjęte w 2007r przez Rząd Prawa i Sprawiedliwości Premiera Jarosława Kaczyńskiego w postaci dokumentów: „Polityka Rządu RP dla przemysłu naftowego” z dnia 6 lutego oraz „Polityka dla przemysłu gazu ziemnego” z 20 marca.

Gaz ziemny

1. Gaz ziemny ma ok. 11% udział w krajowym bilansie energetycznym.
2. Ok. 1/3 gazu ziemnego Polska pozyskuje z własnych kopalni, pozostałe 2/3 to import. Ponad 90% importu gazu ziemnego realizowana jest przez kontrakt Jamalski oraz kontrakt z RosUkrEnergo (kierunek wschodni).

3. Infrastruktura gazowa budowana była w Polsce w latach 70 XX wieku i stanowi jeden system z gazociągami Federacji Rosyjskiej. Polska nie ma fizycznie możliwości sprowadzania gazu ziemnego w znaczących ilościach z innego kierunku! (brak infrastruktury).
4. Od 1990 r. Polska bezskutecznie próbowała uniezależnić się od dostaw gazu z jednego kierunku.
5. Rząd Premiera Jarosława Kaczyńskiego przyjął 20 marca 2007 r. „Politykę dla przemysłu gazu ziemnego w Polsce”.
6. **Obecnie najbardziej zaawansowane i realne projekty to budowa terminala do odbioru gazu skroplonego (terminal LNG) w Świnoujściu oraz budowa bezpośredniego połączenia gazociągowego z Danią i złożami gazu na Morzu Północnym.**
7. W tej chwili w Europie głównymi dostawcami gazu przez gazociągi są trzy kraje: Algieria (południe Europy), Norwegia (północ Europy) oraz Rosja (północ i południe Europy).

Istnieje bardzo wiele projektów budowy infrastruktury gazowej zarówno w Polsce jak i w Europie:

Gazociąg Nabucco - projekt, który istnieje na etapie planowania. Termin podjęcia ostatecznej decyzji jest stale przekładany, m.in. ze względu na brak wystarczających ilości gazu ziemnego do przesyłania (brak dostawców). Ostatnio pojawił się bardzo groźny konkurent w postaci gazociągu South-Stream koordynowany przez Gazprom.

Gazociąg Nord-Stream - podwodna część magistral gazowych mająca na celu doprowadzenie gazu rosyjskiego bezpośrednio do Niemiec z pominięciem tradycyjnych krajów tranzytowych (Białoruś, Polska, Ukraina). Projekt Nord-Stream zakłada również budowę wielkich magistral gazowych w Federacji Rosyjskiej (połączenie z kopalniami) oraz dwóch dużych gazociągów w Niemczech (jeden na zachód, jeden na południe = OPAL, za pomocą, których gaz przesyłany przez Nord-Stream byłby dalej rozprowadzany i sprzedawany w Europie.

Gazociąg OPAL - integralna część projektu Nord-Stream. Za jego pomocą spółki rosyjsko-niemieckie chcą przesyłać i sprzedawać gaz ziemny m.in. do Polski. Przyłączenie się Polski do niemieckiego systemu przesyłowego przed wybudowaniem polskich projektów dywersyfikacyjnych oznacza *de facto* przyłączenie się do projektu Nord-Stream, z tą różnicą, że nie odbędzie się to na terenie Morza Bałtyckiego, ale na granicy zachodniej.

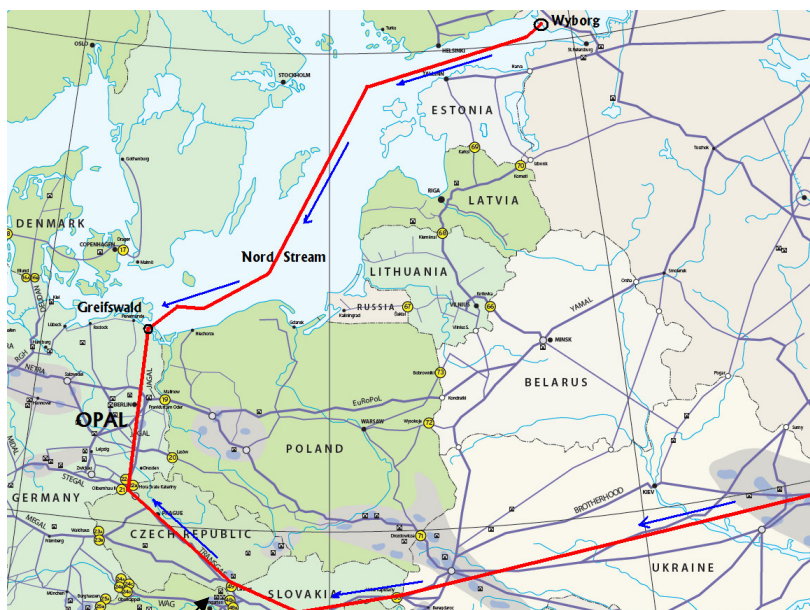
Hub Baumgarten - (*hub – miejsce gdzie zbiega się wiele gazociągów z różnych kierunków, miejsce handlu gazem*) - właścicielem huba gazowego w Baumgarten (granica austriacko-słowacka) jest spółka austriacka OMV (50%) oraz Gazprom (niedawno nabył 50% udziałów). Hub gazowy jest bardzo dobrze „skomunikowany” z magistralami gazowymi w Czechach i Niemczech. Po wybudowaniu gazociągu OPAL w Niemczech, w gazociągach czeskich, słowackich i w samym hubie w Baumgarten będzie handlowany gaz pochodzący z Federacji Rosyjskiej (pierścień gazowy wokół Polski). Przyłączenie się do hubu w Baumgarten oznacza pośrednie włączenie się do projektu Nord-Stream.

Interkonektory - gazociągi łączące systemy gazowe dwóch państw mające możliwość przesyłania gazu w obie strony w zależności gdzie w danym czasie istnieje potrzeba. W przypadku Polski mówi się o interkonektorach łączących polski system gazowy z niemieckim i czeskim/słowackim. Tak rozumiane połączenia oznaczają *de facto* włączenie się do magistral gazowych przebiegających przez Niemcy bądź Czechy i Słowację (+ hub w Baumgarten) przesyłających gaz z Federacji Rosyjskiej. W tej części Europy nie ma jeszcze innego gazu. [patrz: gazociąg OPAL, hub w Baumgarten]

Gazociąg Baltic Pipe przerwijący przyszły pierścień gazociągów rosyjskich pomyślany jest jako interkonektor (dwukierunkowy przepływ) łączący polski system z niezależnymi producentami w Danii i Norwegii, a więc drugim, co do wielkości dostawcą gazu do Europy.

8. **Dywersyfikacja dostaw gazu w Europie** - wszystkie kraje na zachód od Odry posiadają zdywersyfikowane dostawy gazu ziemnego oraz niezależną infrastrukturę gazową z różnych kierunków. Kraje byłego Układu Warszawskiego połączone są jednym systemem z Federacją Rosyjską. Ich głównym celem jest uzyskanie przynajmniej jednego połączenia niezależnego. Polska ma największe szanse (z racji dostępu do Morza Bałtyckiego i bliskości Danii/Norwegii) na dywersyfikację dostaw gazu do tej części Europy, a celem głównym naszego kraju jest wybudowanie dwóch niezależnych połączeń (terminal LNG w Świnoujściu oraz gazociąg Baltic-Pipe).

PĘTLA NORD STREAM

Hub Baumgarten

Ropa naftowa

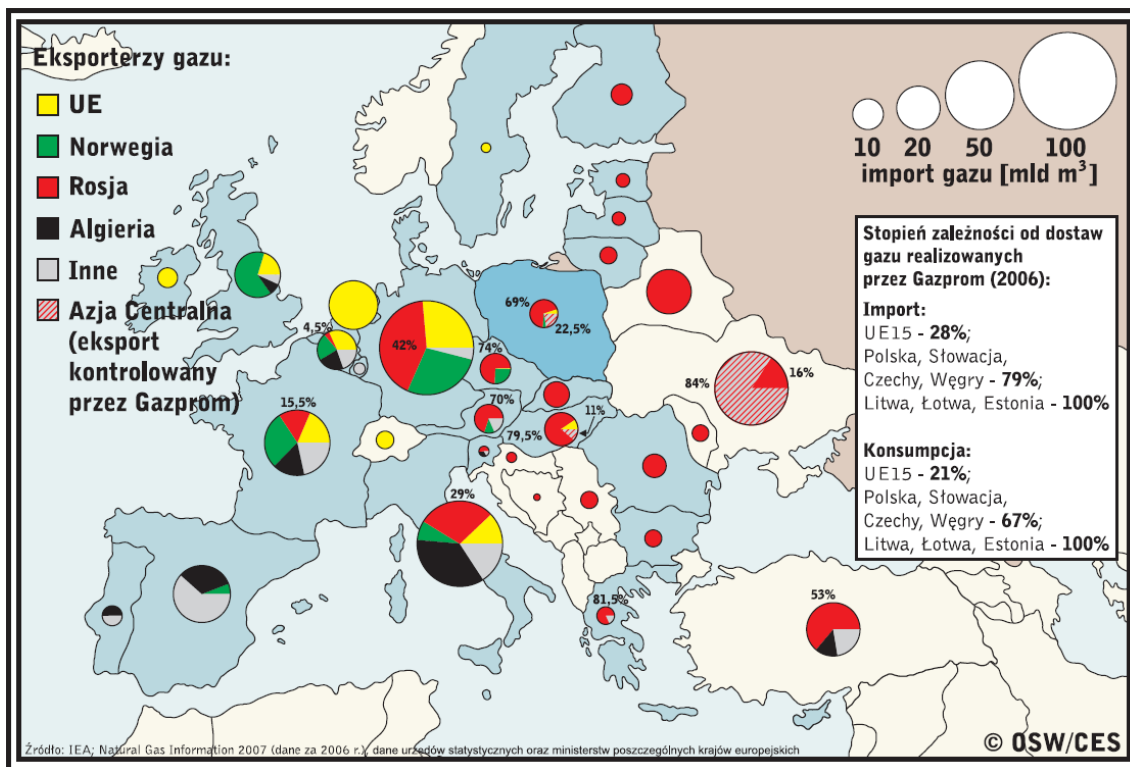
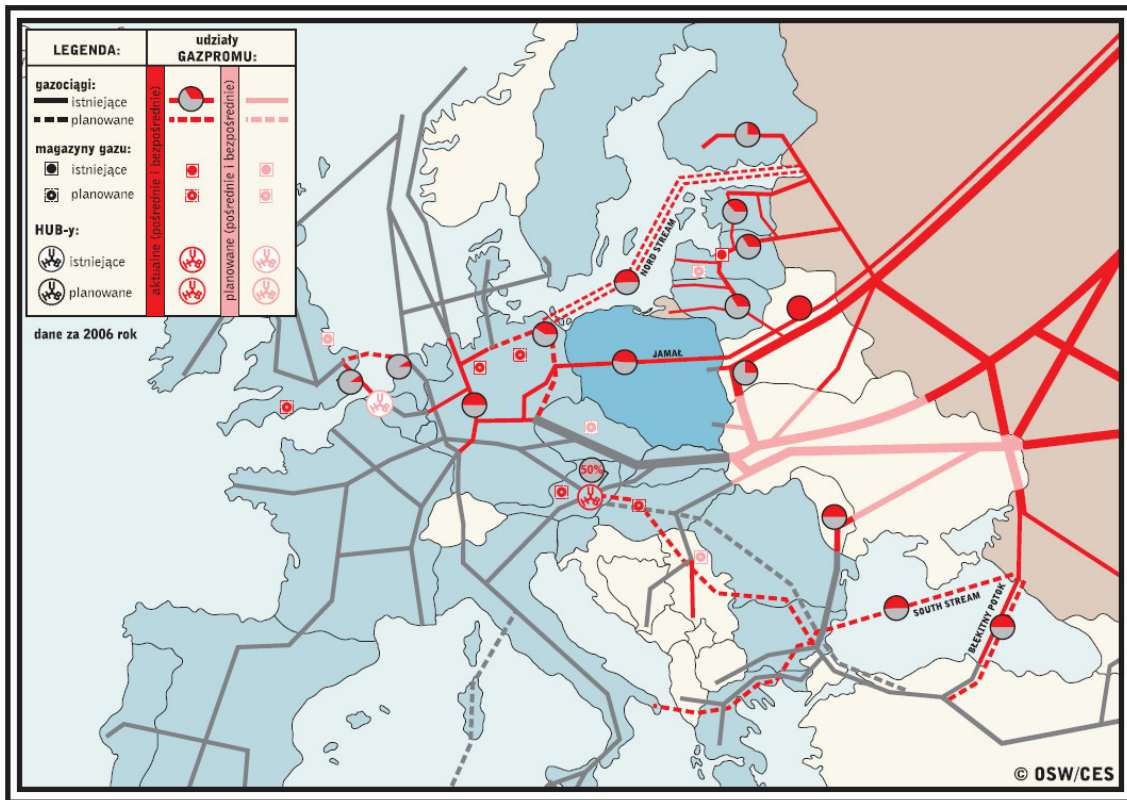
1. Przerób ropy naftowej w Polsce w 2007 roku wyniósł 20 mln ton. Krajowe wydobycie ropy naftowej to około 0,7 mln ton, z czego w 2007 r. polskie rafinerie przyjęły do przerobu tylko 450 tys. ton. 94% importowanej ropy naftowej stanowi rosyjska ropa Urals (tzw. ropa REBCO - Russian Export Blend Crude Oil. Import z innych niż Rosja kierunków wyniósł tylko 0,9 mln ton.
2. Przerób ropy naftowej w polskich rafineriach w 2007 r.: PKN Orlen - 13,8 mln ton; Grupa Lotos - 6,2 mln ton.

3. Ropa naftowa do polskich rafinerii transportowana jest systemem rurociągów dalekosiężnych „Przyjaźń”. Właścicielem polskiego odcinka rurociągu jest 100% spółka Skarbu Państwa - PERN „Przyjaźń” S.A.
4. W przypadku przerwy w dostawach surowca z Rosji, ropa naftowa alternatywnie może być dostarczana polskim rafineriom drogą morską przez terminal naftowy „Naftoport” w Gdańsku o zdolnościach przeładunkowych wynoszących około 34 mln ton rocznie.
5. Infrastrukturalnie „Naftoport” gwarantuje polskim rafineriom bezpieczeństwo nieprzerwanych dostaw ropy naftowej. Z punktu widzenia bezpieczeństwa energetycznego ważne jest jednak to, aby stanowiska przeładunkowe w terminalu naftowym pozostały pod pełną kontrolą państwa.
6. Rząd Premiera Jarosława Kaczyńskiego przyjął 6 lutego 2007 r. „Politykę Rządu RP dla przemysłu naftowego w Polsce”.
7. Kluczową sprawą dla bezpieczeństwa energetycznego - na wypadek ograniczenia lub zaprzestania tłoczenia surowca do polskich rafinerii rurociągiem „Przyjaźń” z kierunku wschodniego - jest realizacja dwóch projektów infrastrukturalnych: budowy rurociągu Brody-Adamowo-Płock (w ramach projektu Odessa-Brody-Płock-Gdańsk) oraz strategicznych magazynów na ropę naftową i paliwa na polskim wybrzeżu.
8. **Kluczowym projektem umożliwiającym dywersyfikację dostaw ropy naftowej do Polski jest budowa korytarza do transportu surowca w regionu Morza Kaspijskiego do Gdańska nazywana projektem Odessa-Brody-Płock-Gdańsk. W 2007 r. z inicjatywy Prezydenta RP Lecha Kaczyńskiego Polska, Ukraina, Litwa, Gruzja i Azerbejdżan przystąpiły do realizacji projektu budowy korytarza do transportu ropy naftowej z regionu Morza Kaspijskiego na terytorium RP. Decyzje te zapadły na Szczycie Energetycznym w Krakowie w maju 2007 r. oraz w Wilnie w październiku 2007 r. Tegoroczny majowy szczyt energetyczny w Kijowie decyzje te potwierdził.**
9. Transport ropy naftowej z regionu Morza Kaspijskiego (np. z Azerbejdżanu) będzie możliwy po wybudowaniu przez Polskę i Ukrainę odcinka rurociągu o długości około 300 km łączącego Brody (Ukraina) z polskim systemem rurociągów „Przyjaźń” w Adamowie (w projekcie wykorzystana będzie budowa tzw. III nitka rurociągu „Przyjaźń” na linii Płock-Adamowo).
10. Prezydent Lech Kaczyński uzyskał zapewnienie od Prezydenta Azerbejdżanu, że dostawcą surowca dla projektu Odessa-Brody-Płock-Gdańsk od 2012 roku będzie Azerbejdżan.
11. Drugim ważnym projektem zwiększającym bezpieczeństwo energetyczne Polski w sektorze naftowym jest budowa strategicznych podziemnych magazynów na ropę naftową i paliwa na polskim wybrzeżu w okolicach Gdańska (gmina Kosakowo) ze względu na bliskość terminala naftowego oraz doskonałe warunki geologiczne. **Budowa kawern nie tylko zwiększy bezpieczeństwo energetyczne Polski w obszarze przechowywania ropy naftowej i paliw płynnych, ale przede wszystkim umożliwi pełne logistycznie wykorzystanie gdańskiego terminala naftowego w przypadku zaprzestania tłoczenia ropy naftowej do polskich rafinerii rurociągiem „Przyjaźń”.** Projekt ten powinien być realizowany przez spółki kontrolowane przez państwo - PERN „Przyjaźń” S.A. i OLPP sp. z o.o. Zagrożeniem dla realizacji tego projektu jest realizowany przez Ministra Gospodarki projekt polegający na przechowywaniu polskich rezerw paliw płynnych zagranicą.

KORYTARZ DO TRANSPORTU ROPY NAFTOWEJ Z REGIONU MORZA KASPIJSKIEGO DO GRAŃSKA - PROJEKT ODESSA-BRODY-PŁOCK-GDAŃSK

GAZPROM JAKO DOSTAWCA GAZU ZIEMNEGO DO EUROPY

Węgiel Kamienny

W dniu 31 lipca 2007r. Rząd Jarosława Kaczyńskiego przyjął dokument „Strategia działalności górnictwa węgla kamiennego w Polsce w latach 2007-2015” określający kierunki funkcjonowania sektora górnictwa węgla kamiennego.

Przyjęto, że cel strategiczny, jakim jest racjonalne i efektywne gospodarowanie złożami węgla kamiennego, będzie realizowany poprzez działania zgrupowane wokół następujących celów cząstkowych:

- zapewnienie bezpieczeństwa energetycznego kraju poprzez zaspokojenie krajowego zapotrzebowania na węgiel kamienny, w tym również wykorzystanie węgla do produkcji paliw płynnych i gazowych,
- utrzymanie konkurencyjności polskiego węgla kamiennego w warunkach gospodarki wolnorynkowej,
- zapewnienie stabilnych dostaw węgla kamiennego o wymaganej jakości do odbiorców krajowych i zagranicznych,
- wykorzystanie nowoczesnych technologii w sektorze górnictwa węgla kamiennego dla zwiększenia konkurencyjności cenowej, bezpieczeństwa pracy, ochrony środowiska oraz stworzenia podstaw pod rozwój technologiczny i naukowy w szczególności regionu śląskiego i małopolskiego.

W 2007 r. koncentrowaliśmy się przede wszystkim na stworzeniu warunków programowo-prawnych oraz zmianach organizacyjnych przewidzianych w „Strategii...”:

1. Przygotowano projekt ustawy o funkcjonowaniu górnictwa węgla kamiennego w latach 2008 - 2015, który został przyjęty przez Sejm RP w dniu 7 września 2007r. Ustawa weszła w życie z dniem 01.01.2008r. Przygotowano także akty wykonawcze do tej ustawy;
2. Skutecznie przeprowadzono proces notyfikacji pomocy publicznej dla górnictwa węgla kamiennego w Polsce w latach 2008 – 2010 (Decyzja Komisji Europejskiej Nr K(2008) 864 wersja ostateczna w sprawie pomocy państwa dla polskiego sektora węglowego w latach 2008 - 2010);
3. Przygotowano i przeprowadzono proces włączenia KWK „Budryk” S.A. w struktury Jastrzębskiej Spółki Węglowej S.A. (akt notarialny włączenia tej kopalni do JSW S.A. podpisano 04.01.2008r.);
4. Ustanowiono strategiczny program badań naukowych i prac rozwojowych w zakresie czystych technologii węglowych. Projekt badawczy pt. „Zaawansowane technologie pozyskiwania energii”, zawierający m.in. powyższą tematykę, został przekazany do realizacji przez Narodowe Centrum Badań i Rozwoju;
5. Zapewniono w budżecie państwa na 2008 r. 1,5 mln zł na opracowanie studium wykonalności projektu instalacji do produkcji paliw gazowych i płynnych z węgla kamiennego oraz przygotowano i ogłoszono przetarg na wyłonienie wykonawcy ww. opracowania;
6. Zostały opracowane strategie działalności spółek węglowych w latach 2008-2015, które po uzyskaniu pozytywnych opinii Rad Nadzorczych, zostały przekazane do Ministerstwa Gospodarki

Wydobycie węgla kamiennego w 2007r. wyniosło 87 406,8 tys. ton i w porównaniu do 2006r. było niższe o 6 998,0 tys. ton (o 7,4%). W poszczególnych spółkach węglowych wydobyte kształtowało się następująco:

	2007r.	2006r.
- <i>Kompania Węglowa S.A.</i>	46 760,8 tys. ton	50 372,6 tys. ton,
- <i>Katowicka Grupa Kapitałowa</i>	15 435,6 tys. ton	17 004,1 tys. ton,
- <i>Jastrzębska Spółka Węglowa S.A.</i>	11 822,4 tys. ton	13 325,2 tys. ton,
- <i>kopalnie - spółki</i>	13 388,0 tys. ton	13 702,9 tys. ton

Sprzedaż węgla kamiennego w 2007r., z uwzględnieniem kopalni Siltech Sp. z o.o., wyniosła 86,9 mln ton i w porównaniu do 2006r. była niższa o 6,6 mln ton (o 7,1%), przy czym sprzedaż węgla kamiennego na rynku krajowym spadła o 2,9 mln ton (o 3,8%), a sprzedaż węgla do krajów UE oraz na eksport poza kraje UE zmniejszyła się o 3,7 mln ton (o 23,4%).

Sprzedaż węgla kamiennego ogółem przez poszczególne spółki węglowe w 2007r., w porównaniu do 2006r. przedstawiała się następująco:

	2007r.	2006r.
- <i>Kompania Węglowa S.A.</i>	46 317,3 tys. ton	49 608,9 tys. ton,
- <i>Katowicka Grupa Kapitałowa</i>	15 265,2 tys. ton	16 709,9 tys. ton,
- <i>Jastrzębska Spółka Węglowa S.A.</i>	11 823,6 tys. ton	13 491,0 tys. ton,
- <i>kopalnie - spółki</i>	13 481,0 tys. ton	13 719,0 tys. ton.

Sprzedaż węgla do krajów UE i poza nimi obniżyła się o 36,1% dla węgla koksowego oraz o 28,4% dla węgla energetycznego.

Sprzedaż węgla do celów energetycznych w 2007r. wyniosła 73 165,7 tys. ton (84,2% sprzedaży węgla ogółem) i była niższa o 7,0% (o 5 512,7 tys. ton) niż w 2006r. Około 90,0% (64 379,4 tys. ton) sprzedaży węgla do celów energetycznych stanowiły miały, przy czym, w porównaniu do 2006r., sprzedaż była niższa o 5,3%.

Sytuacja zbytu węgla na rynku światowym

Rynek węgla energetycznego. Rok 2007 charakteryzował się dużym zainteresowaniem zakupami węgla kamiennego zarówno wśród odbiorców finalnych, jak i pośredników w sprzedaży na rynku dostaw natychmiastowych, przy jednocześnie ograniczonej jego podaży.

Ceny węgla **na rynku europejskim**, wraz ze stopniowo wzrastającymi stawkami frachtowymi w portach wyładowniczych Europy Zachodniej stale wzrastały – w styczniu 2007r. średni miesięczny indeks węglowy¹ dla transakcji bieżących wyniósł 68,52 USD/t, natomiast już w marcu 72,27 USD/t.

Spadek dostaw realizowanych przez głównych producentów, przy utrzymującym się wysokim popycie w rejonie Azji oraz trudnościach po stronie podaży (w tym ograniczeniach w dostawach, głównie węgla z RPA, na rynku transakcji natychmiastowych) i przy dynamicznym wzroście stawek przewozowych, znalazł swoje odbicie w znacznym wzroście cen węgla. Z końcem roku dodatkowo na sytuację na rynku węgla miały również wpływ rekordowo wysokie notowania cen ropy naftowej.

¹ Indeks węglowy - cena dla transakcji bieżących na bazie CIF porty ARA (Amsterdam-Rotterdam-Antwerpia) dla węgla o kaloryczności 6000 kcal/kg netto.

W październiku, listopadzie i grudniu 2007r. indeks węglowy wyniósł odpowiednio: 115,24 USD/t, 127,71 USD/t i 127,63 USD/t.

Średnioroczna wartość indeksu węglowego w 2007r. wyniosła 88,52 USD/t i w porównaniu do jego wartości średniej w 2006r. (63,90 USD/t) wzrosła o 24,62 USD/t (o 38,5%).

Sprzedaż węgla kamiennego na rynek krajowy według poszczególnych odbiorców w 2006r. i 2007r. przedstawiała się następująco:

		Sprzedaż [tys. ton]		Różnica	Dynamik
		2006r.	2007r.	2007-2006	a
				[tys. ton]	[%]
Ogółem na kraj		77 757,9	74 808,2	-2 949,7	96,2
w tym	- energetyka zawodowa	41 388,0	41 709,3	321,3	100,8
	- energetyka przemysłowa	1 391,3	1 316,6	-74,7	94,6
	- ciepłownie przemysłowe i komunalne	4 720,8	4 884,9	164,1	103,5
	- inni odbiorcy przemysłowi	1 025,1	832,6	-192,5	81,2
	- koksownie	11 136,3	11 442,6	306,3	102,8
	- pozostali odbiorcy krajowi	18 096,4	14 622,2	-3 474,2	80,8

Wywóz do Unii Europejskiej i eksport węgla kamiennego poza granice UE realizowany był przez pośredników oraz bezpośrednio przez spółki węglowe. W 2006r. i w 2007r. przeznaczono na ten cel następujące ilości węgla kamiennego:

		Wywóz i eksport [tys. ton]		Różnica	Dynamik
		2006r.	2007r.	2007-2006	a
				[tys. ton]	[%]
Ogółem wywóz i eksport		15 770,9	12 078,9	-3 692,0	76,6
w tym	- przez Węglokoks S.A.	14 227,8	10 495,0	-3 732,8	73,8
	- przez innych pośredników	171,8	192,8	21,0	112,2
	- bezpośrednio przez kopalnie	1 371,3	1 391,1	19,8	101,4

Ceny zbytu węgla kamiennego

Poniżej przedstawiono kształtowanie się cen zbytu węgla do celów energetycznych i do koksowania (loco kopalnia) w 2006 r. oraz 2007 r.

		2006r. [zł/t]	2007r. [zł/t]	Różnica	Dynamika
				2007-2006	[%]
				[zł/t]	
Cena zbytu węgla ogółem		183,66	191,04	7,38	104,0
w tym	węgiel energetyczny	166,11	170,65	4,54	102,7
	węgiel koksowy	285,20	299,75	14,55	105,1

W 2007r., w porównaniu do 2006r., cena zbytu węgla do celów energetycznych na rynku krajowym wzrosła o 2,3%, a w wywozie i eksporcie o 13,1%. Cena zbytu węgla do koksowania w tym samym okresie na rynku krajowym wzrosła o 6,6%, a w wywozie

i eksporcie o 4,7%. W związku z podwyżkami płac i wzrostem kosztów ogólnych w 2008r nastąpi ponad 10% wzrost cen węgla.

**Podstawowe wskaźniki techniczne, ekonomiczne i finansowe górnictwa
węgla kamiennego w 2007r. ***

Lp.	Wyszczególnienie	Jedn. miary	2006r.	2007r.	Dynamika [%] kol.4/kol.3
0	1	2	3	4	5
1	Wydobycie ogółem	a tony	94 267 509	87 210 328	92,5
		b tew	77 721 245	71 087 074	91,5
2	Wydobycie dzienne	t/d	374 161	345 438	92,3
3	Średnie dzienne wydobycie z 1 ściany	t/d	3 065,6	2 886,3	94,2
4	Średni jednostkowy koszt wydobycia	zł/t	174,00	187,93	108,0
5	Sprzedaż ogółem	a ton	93 391 440	86 690 716	92,8
		b tew	76 859 802	70 692 749	92,0
	w tym kraj	ton	77 620 613	74 611 772	96,1
		wywóz do UE i eksport poza UE	ton	15 770 827	12 078 944
6	Średnia cena zbytu węgla ogółem	zł/t	183,62	191,10	104,1
7	Stan zapasów węgla na koniec okresu	ton	3 256 019	2 256 812	69,3
8	Stan zatrudnienia ogółem na koniec okresu	osób	119 314	116 407	97,6
9	Spadek zatrudnienia do grudnia ubiegłego roku	osób	4 100	2 907	70,9
10	Wydajność	t/prac/rok	793	758	95,6
11	Wydajność ogólna	kg/pdn	3 945	3 765	95,4
12	Wydajność dołowa	kg/rdn	8 071	7 911	98,0
13	Wynagrodzenia pracowników kopalni zasadniczej wg GUS	zł/osobę	4 528,54	4 812,89	106,3
14	Przychody ogółem	tys. zł	20 140 518,00	19 923 840,30	98,9
	w tym ze sprzedaży węgla	tys. zł	17 148 127,00	16 566 270,00	96,6
15	Koszty ogółem	tys. zł	19 639 986,00	19 863 020,60	101,1
	w tym na sprzedaży węgla	tys. zł	16 393 587,00	16 420 847,00	100,2
16	Wynik ze sprzedaży węgla	tys. zł	754 540	145 423	19,3
17	Wynik finansowy netto	tys. zł	367 371	87 500	23,8
18	Wynik na bieżącej produkcji	zł/tew	5,12	-6,05	-
19	Należności	tys. zł	1 581 103	1 555 080	98,4
20	Zobowiązania (długo- i krótkoterminowe)**	tys. zł	6 696 148	6 735 798	95,9
	w tym długoterminowe	tys. zł	1 737 991	1 250 206	71,9
21	Wskaźnik płynności finansowej III stopnia		0,74	0,76	102,7
22	Wskaźnik rentowności netto		1,90	0,40	21,1

* bez Zakładu Górniczego SILTECH Sp. z o.o.

** bez uwzględnienia funduszy specjalnych, których wielkość na koniec 2006r. wyniosła 329 944,0 tys. zł, natomiast na dzień 31.12.2007r. 374 742,3 tys. zł

Wnioski

Biorąc pod uwagę uwarunkowania zewnętrzne jak i wewnętrzne węgiel przez wiele najbliższych lat będzie podstawowym źródłem produkcji energii elektrycznej w Polsce. Energetyka jądrowa, odnawialne źródła energii oraz elektrownie gazowe stanowią obecnie kilkuprocentowe źródła energii, w przeciagu najbliższych kilkunastu lat mogą dojść, co najmniej do kilkunastu procent.

Z tych przyczyn ze względu na bezpieczeństwo energetyczne Polski należy pilnie wdrożyć programy inwestycyjne w kopalniach węgla kamiennego celem wykorzystania dwuletniej (do 2010r) zgody UE na pomoc publiczną w górnictwie celem zahamowania spadku wydobycia. Obecnie jest realne zagrożenie, że Polska stanie się importerem węgla w coraz większej wielkości. Czyli ten jedyny bezpiecznik energetyczny możemy wskutek zaniedbań rządu PO-PSL stracić.

Konieczne jest też zakończenie realizacji programu dla energetyki dla umożliwienia inwestycji w elektrownie, aby zapobiec kryzysowi energetycznemu, który przy obecnej polityce rządu Donalda Tuska i Waldemara Pawlaka może mieć miejsce i wywołać spowolnienie rozwoju gospodarczego Polski.